אפומא דחד, ולא אמרן אלא חד אבל בתרי לא, וחד נמי לא אמרן אלא בדיני דמגיסתא, אבל בי דוואר אינהו נמי (א) חד אמומתא שדו ליה, אמר רב אשי: כי הוינא בי רב הונא איבעיא לן אדם חשוב דסמכי עליה בבי תרי מפקי ממונא אפומיה ולא איבעי ליה לאסהודי אנדלמא, כיון דאדם חשוב הוא לא מצי משתמיט להו ומצי לאסהודי? תיקו. אמר רב אשי האי בר ישראל דזבין ליה ארעא לעובד כוכבים אמצרא דבר ישראל חבריה משמתינן ליה, מאי טעמא אי נימא משום דינא דבר מצרא והאמר מר זבין מעכו"ם וזבין לעכו"ם ליכא משום דינא דבר מצרא? אלא דאמרי' ליה ארבעית לי אריא אמצראי, משמתינן ליה עד דקביל עליה כל אונסא דאתי מחמתיה: **מתני'** נטלו מוכסין את חמורו ונתנו לו חמור אחר, נטלו לסטים את כסותו ונתנו לו כסות אחרת, הרי אלו שלו מפני שהבעלים מתייאשין מהן: המציל מן הנהר או מן הגייס או מן הלסטין אם נתייאשו הבעלים הרי אלו שלו, וכן נחיל של דבורים אם נתייאשו הרי אלו שלו א"ר יוחנן בן ברוקה נאמנת אשה או קטן לומר מכאן יצא נחיל זה ומהלך בתוך שדה חבירו להציל את נחילו, ואם הזיק, משלם מה שהזיק, אבל לא יקוץ את סוכו על מנת ליתן את הדמים ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה אומר אף קוצץ ונותן את הדמים: **גמ'** תנא אם נטל, מחזיר לבעלים הראשונים קסבר יאוש כדי לא קני ומעיקרא, באיסורא אתא לידיה ואיכא דאמרי אם בא להחזיר יחזיר לבעלים ראשונים מ"ט יאוש כדי קני מיהו אי אמר אי אפשי בממון שאינו שלי מחזיר לבעלים הראשונים: הרי אלו שלו מפני שהבעלים כו': אמר רב אשי לא שנו אלא לסטים עובד כוכבים אבל ליסטים ישראל לא, סבר למחר נקיטנא ליה בדינא, מתקיף לה רב יוסף אדרבה איפכא מסתברא - עכו"ם דדייני בגיתי לא מייאש, ישראל כיון דאמרי מימר, מייאש אלא אי איתמר אסיפא איתמר המציל מן העכו"ם ומן הלסטים אם נתייאשו הבעלים אין, סתמא לא אמר רב אשי לא שנו אלא עכו"ם משום דדייני בגיתי אבל לסטים ישראל כיון דאמרי מימר מייאש, תנן התם עורות: של בעל הבית מחשבה מטמאתן, ושל עבדן אין מחשבה מטמאתן, של גנב מחשבה מטמאתן, ושל גזלן אין מחשבה מטמאתן, ר"ש אומר חילוף הדברים: של גזלן מחשבה מטמאתן ושל גנב אין מחשבה מטמאתן לפי שלא נתייאשו הבעלים אמר עולא מחלוקת בסתם אבל בידוע דברי הכל יאוש קני, רבה אמר בידוע נמי מחלוקת א"ל אביי לרבה לא תיפלוג עליה דעולא דתנן במתני' כוותיה לפי שלא נתייאשו הבעלים טעמא דלא נתייאשו הבעלים אבל נתייאשו הבעלים הרי אלו שלו, אמר ליה אנן לפי שאין יאוש לבעלים מתנינן לה. תנן נטלו מוכסין חמורו כו' מני: אי רבנן קשיא גזלן, אי ר"ש קשיא גנב, בשלמא לעולא דאמר בידוע קני הכא נמי בידוע ודברי הכל אלא לרבה דאמר בידוע נמי מחלוקת הא מני לא רבנן ולא ר"ש? בלסטים מזוין ור"ש היא, אי הכי היינו גזלן? תרי גווני גזלן. ת"ש הגנב והגזלן והאנס הקדישן הקדש ותרומתן תרומה ומעשרותן מעשר מני אי רבנן קשיא גזלן אי ר"ש קשיא גנב, בשלמא לעולא דאמר בידוע קני הכא נמי בידוע ודברי הכל היא אלא לרבה דאמר בידוע נמי מחלוקת הא מני לא רבנן ולא ר"ש הכא נמי בלסטים מזוין ור' שמעון היא, אי הכי היינו גזלן? תרי גווני גזלן ואי בעית אימא הא מתניתא רבי היא דתניא רבי אמר גנב כגזלן וקיימא

אפומא דחד · ונמצא שהפסידו שלא כדין: **דמגיסתא** · בני כפר שאין יודעין לדון במשפט: **בי דוואר** · שלטון: **חד אמומתא שדו ליה** · על פי עד אחד אין מוציאין ממון אבל מחייבין בעל דין שבועה להכחיש העד כדין תורה/ לשון אחר דמגוזתא אנסין בחזקה כמו אתו גוזאי וקא מחו ליה (מגילה כח:) סריסים (של בית רבי) העומדין לרדות בחזקה: **והאמר מר זבין מעכו"ם כו'** · בבבא מציעא בהמקבל: **ארבעית** · הרבעת: **מתני' הרי אלו שלו** · דמסתמא נתייאשו הבעלים מיד וקנינהו היאך ביאוש ושינוי רשות: **אם נתייאשו** · הבעלים דשמעינן דאייאוש דאמר ווי לחסרון כיס אבל סתמא לא, וקשיא לסטים דסיפא אלסטים דרישא ובגמרא פריך ומשני לה חדא בלסטים עכו"ם וחדא בליסטים ישראל דמייאש מסתמא: **נחיל** · גיור"א: **לא יקוץ את הסוכה** · נתיישבו דבורים על סוכת חבירו וירא ליטלן אחת אחת שלא יברחו לא יקוץ את הסוכה להוליכן כולן ביחד ואפילו ע"מ ליתן דמים: **גמ' אם נטל** · חמור מן המוכסין: **יחזיר לראשונים** · ופליגא ברייתא אמתני': **יאוש כדי** · שנתייאשו הבעלים ביד מוכס לא קנה המוכס ביאוש לבדו בלא נתינת דמים או שינוי מעשה וכי אתא ליד שני, באיסור אתא לידיה: **אם בא להחזיר** · שחסיד הוא: **יחזיר לבעלים הראשונים** · ולא למוכס: **בגיותא** · בגאוה ובזרוע: **אמרי מימר** · לא ותן לו ואין חובטין במקלות לשון אחר דאמרי לנגזל מי יימר כדקאמרת, הבא עדים שגנבו ממך: **מחשבתו מטמאתן** · חישב עליהם בדבר שאין בו חסרון מלאכה כגון (ב) לעולבא ולמטה ירדו לטומאה מיד: **ושל עבדן** · שאומנותו בכך סתמיה למכירה הלכך אין מחשבתו מחשבה שאם יבאו בני אדם לקנותו ימכרנו להן ונמצא שסופן למנעלין ועדיין לא נגמרה מלאכתן לכך: **של גזלן אין מחשבתו מטמאתן** · דלאו דידיה הוא, דכיון דידע מאן שקליה מיניה לא מייאש: **ושל גנב מחשבתו מטמאתן** · דאייאוש מרייהו דלא ידעי למאן ניתבעו: **חילוף הדברים** · גזלן כיון דשקליה מיניה בהדיא ולא מצי קאי באפיה מייאש, גנב סבר באישכח ליה ומשכחינא ליה: **בסתם** · דלא שמעינן דמייאש דבהא פליגי דמר סבר סתם גניבה יאוש בעלים הוא ולא סתם גזילה ומר סבר חילוף הדברים כדפרישית: **אבל בידוע** · דשמעינן דמייאש: **דברי הכל יאוש כדי קני** · ואפי' גנב לר"ש וגזלן לרבנן: **בידוע נמי מחלוקת** · דאי נמי דשמעינן דמייאש אמרי רבנן בגזלן דלא הוי יאוש דכל שעתא דעתיה לנוקמיה בדינא וכן גנב לרבי שמעון: **דתנן במתניתין** · הך מתניתין דעורות דטהרות דקתני לפי שלא נתייאשו הבעלים: **שאין יאוש לבעלים** · אין יאושן יאוש: מוכס=גזלן, לסטים=גנב: **ומשני בלסטים מזוין** · דגזלן הוא: **היינו גזלן** · והא תנא ליה מוכס: **אנס** . דקתני גבי גזלן הוי חמסן דיהיב זוזי: **ורבי שמעון היא** · דאמר גזלן קני: וקיימא

ולא אמרן אלא חד אבל בתרי לא · וא"ת והא לעיל שרי להפקעת הלואה וא"כ מפסידים אותו הרבה שאם היה רוצה יכול לכפור וי"ל דמכל מקום לא משמתינן ליה כיון שאין משלם על ידם אלא מה שחייב לו: **ליבא** משום דינא דבר מצרא · פירשתי בפרק המקבל (ב"מ דף קח:): **עד** דמקבל עילויה כו' · אומר ר"ת דהיינו דוקא כשישראל רוצה ליתן לו כמו שנותן לו העכו"ם אבל אם העכו"ם רוצה ליתן לו יותר אין להפסיד בשביל כן: **תנא** ואם נטל כו' · מפורש לעיל במרובה (דף סו.): **רבה** אומר בידוע נמי מחלוקת · והא דאמר במרובה (לעיל דף סח:) ואף רבי אלעזר סבר חיוביה לאחר יאוש כו' עד דפריך ולימא דשמעי' דאייאש האי פירכא לא אתי אליבא דרבה דאיהו לא מפליג מידי בין סתם לידוע: **לפי** שאין יאוש לבעלים מתנינן להו · אין מגיה המשנה אלא כך מפרש שלא נתייאשו הבעלים בלבם אפילו אומרים שנתייאשו: **היינו** גזלן · ואפי' למ"ד א] לסטים מזוין גנב הוא לענין שמשלם כפל אבל מ"מ גזלן הוא דמקרי: **ת"ש** הגנב והגזלן · ומשום דמיטמר מאינשי קרי ליה גנב אע"ג דלא משלם כפל למ"ד (שם) גזלן הוא:

דתקנה

עין משפט נר מצוה

נה א ב טוש"ע ח"מ סי' כח סעיף ד בהג"ה:

נו ג מיי' פי"ב מהל' שכנים הלכה ו סמג עשין כב טוש"ע ח"מ סי' קעה סעיף לה:

נז ד (מיי' שם) טוש"ע שם סעיף לט:

נח ה מיי' שם הלכה ז ופ"ו מהל' ת"ת הל' יד סי' ת סמג שם וסי' קז טוש"ע ח"מ שם סעיף מ וטוש"ע י"ד סי' שלד סעיף מג:

[ד"ה אמר]

נט ו מיי' פ"ה מהלכות גזילה ואבידה הל' י סמג עשין עג טוש"ע ח"מ סי' שסט סעיף ה:

ס ז מיי' שם פ"ו הל' ב ועיין בהשגות ובמ"מ ופי"א הל' י סמג שם טוש"ע ח"מ סי' רנט סעיף ז וסימן שסח סעיף א:

סא ח מיי' פ"ו שם הל' טו סמג שם טוח"מ סי' שע:

סב ט י מיי' שם הל' יד סמג שם טוח"מ שם:

סג כ מיי' פ"ה שם הלכה י סמג שם טוש"ע ח"מ סי' שסט סעיף ה:

סד ל מ מיי' שם פ"ו הלכה ג סמג שם טוש"ע ח"מ סי' שסח:

מסורת הש"ס

*עי' בן אריה

[ס"א אינו]

צ"ל רב כהנא וכן הוא גירסת הרא"ש

ב"מ קח:

תוס' ד"ה [צ"ל דאמר יעב"ץ]

* אבל שינוי הרשות אינו מועיל

* עי' רש"י על הדף ד"ה הרי אלו שלו

לעיל סו.

צ"ל רב אסי וכן הוא גירס' הרא"ש

לעיל סו: כלים פכ"ו מ"ח

* להבין הדקדוק של הלכות טומאה בעורות מומלץ לעיין במפרשי המשנה

[קדושין נב:]

לעיל סו.

* מנוי רואים את הבסיס להיות שסומנו בצד הגמ'

הגהות הב"ח

(א) גמ' אינהו נמי אחד מומתא שדי: (ב) רש"י ד"ה מחשבתו וכו' לעולבא. נ"ב ע"ל בדף סו ע"ב:

[מפירש"י ב"מ ל: ד"ה ביני דיני דמגיזתא נראה דגרס הכא בגזותא ע"ש ופירש"י דהכא ול"ע קצת וגי' הערוך בערך גת ב' דדייני בגיתי פי' בכת בגיאות בלי מענה] א)

גליון הש"ס

גמ' קסבר יאוש כדי לא קני. תמוה לי בסוגיא דלעיל דף סו ע"ב דהקשה אביי לר"י מעורות של בעה"ב וכו' הא ממתניתין דהכא מוכח כר"י דעכ"ם יאוש יהוד לא קני: שם ל"ש אלא לסטים עכו"ם. עיין עירובין דף סב ע"א תוד"ה כן נח: רש"י ד"ה הרי אלו שלו וכו' ושינוי רשות. ק"ל דא"כ האיך אמרי' בגמ' קסבר יאוש כדי ל"ק הא הוי יאוש ושינוי רשות אלא ע"כ דלא מקרי שינוי רשות כמ"ש תוס' לעיל דף סו ואי דבסברא זו דתוספ' פליגי מתני' וברייתא מתני' ס"ל דמקרי שינוי רשות א"כ איך אמרי' א"ד אם בא וכו' מ"ט יאוש כדי קני הא י"ל דס"ל כמתני' דמקרי ש"ר ול"ע: שם ד"ה

בגיותא בגאוה. ברש"י בב"מ דף ל ע"ב כביא הגי' כאן גזתיא ובערוך ערך מגסתא הגי' בדיני דמגוסתא ופי' דדנין בגסות: תוס' ד"ה עד וכו' אין להפסיד בשביל כן. עיין ב"ב דף כא ע"א תוס' ד"ה ולא לסופר:

הגהות מהר"ב רנשבורג א] תד"ה היינו גזלן ואפילו למ"ד · נ"ב לעיל נז ודף עט:

נושא אסור למכור שדה לגוי על גבולו של ישראל אחד

נושא · קנות ברשות מאוכסין ולסטים · יאוש בעלים

(**) מחשבה מטמאתן = יאוש קני (ולכן לגבי טומאה נחשב של גנב/גזלן)

2) עולא - מח' בסתם (מסומן בעיגול ○) אבל בידוע - קני

רבה - אפילו בידוע: מח'

	גזלן סתם	גזלן ידוע	גנב סתם	גנב ידוע
ת"ק עולא	(לא קני)	קני	(קני)	קני
ת"ק רבה	לא קני		קני	
ר"ש עולא	(קני)	קני	(לא קני)	קני
ר"ש רבה	קני		לא קני	